

Súd: Okresný súd Veľký Krtíš
Spisová značka: 7P/5/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6215200069
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 05. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dagmar Komadová
ECLI: ECLI:SK:OSVK:2015:6215200069.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Veľký Krtíš samosudkyňou JUDr. Dagmar Komadovou vo veci starostlivosti o maloletého G. Y., X.. XX. XX. XXXX, zastúpeného Úradom práce, sociálnych vecí rodiny vo Veľkom Krtíši ako opatrovníkom, dieťa rodičov K. Y., X.. XX. XX. XXXX, nezamestnanej, bytom R. J. Č.. XX C. J. R., X.. XX. XX. XXXX, L. G., V. Č.. X, nezamestnaného, o návrhu H. Y., X.. XX. XX. XXXX, L. R. J. Č.. XX, invalidnej dôchodkyne, o zverenie dieťaťa do náhradnej osobnej starostlivosti takto

rozhodol:

Maloletý G. Y.K., X.. XX. XX. XXXX sa zveruje do náhradnej osobnej starostlivosti H. Y., X.. XX. XX. XXXX, ktorá je p o v i n á vykonávať osobnú starostlivosť o maloleté dieťa v rovnakom rozsahu, v akom ju vykonávajú rodičia, právo zastupovať maloleté dieťa a spravovať jeho majetok má iba v bežných veciach.

Rodičia maloletého sú p o v i n í prispievať na výživu maloletého počínajúc dňom právoplatnosti tohto rozsudku výživným každý vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa mesačne, výživné je splatné k rukám H.Á. Y. vždy do 20-teho dňa v mesiaci vopred.

Týmto d o c h á d z a k zmene rozsudku Okresného súdu vo Veľkom Krtíši zo dňa 11. 09. 2014 č. k. 9P/68/2014-14.

o d ô v o d n e n i e :

Podaným návrhom navrhovateľka H. Y. žiadala súd, aby jej maloleté dieťa zveril do jej náhradnej osobnej starostlivosti a to na tom skutkovom základe, že maloletý prakticky od svojho narodenia žije v jej domácnosti, pričom ona sa o maloletého stará výhradne sama aj napriek tomu, že maloletý bol rozsudkom Okresného súdu vo Veľkom Krtíši zverený do osobnej starostlivosti otcovi, ktorý však maloleté dieťa do svojej starostlivosti nikdy neprevzal a nezabezpečoval ani osobnú starostlivosť o maloleté dieťa. V návrhu navrhovateľka ďalej uviedla, že matka maloletého v súčasnej dobe žije s manželom v spoločnej domácnosti, maloletého sporadicky navštevuje a aj sporadicky na neho prispieva, maloletý má s ňou vytvorený pekný vzťah, avšak matka nemá vytvorené vhodné podmienky pre zabezpečenie riadnej osobnej starostlivosti a maloletý aj odmieta dlhodobý pobyt u svojej matky. Pokiaľ sa týka otca, tento o maloletého v súčasnej dobe neprejavuje žiadny záujem, nie je s ním v žiadnom kontakte a na jeho výživu neprispieva. V návrhu zároveň tiež uviedla, že ona je invalidná dôchodkyňa, má dobrý zdravotný stav, žije v spoločnej domácnosti s manželom, ktorý pracuje na týždňové turnusy a poukázala na to, že aj dieťa je zdravé a je v jeho najlepšom záujme, aby zotrval v jej starostlivosti. Na pojednávaní sa navrhovateľka pridržovala podaného písomného návrhu a ďalej uviedla, že maloletý navštevuje predškolské zariadenie, pričom ona v podstate výhradne sama zabezpečuje starostlivosť o maloletého asi jeden rok, jej zdravotný stav jej dovoľuje plnohodnotne zabezpečiť starostlivosť o maloleté

dieťa, ona je bezúhonná, má vytvorené podmienky pre to, aby starostlivosť o dieťa mohla zabezpečiť v jeho najlepšom záujme.

Matka maloletého na pojednávaní žiadala, aby súd návrhu navrhovateľky vyhovel, uviedla, že v súčasnej dobe ona nemá vytvorené podmienky pre to, aby osobne mohla zabezpečiť starostlivosť o maloleté dieťa a zároveň uviedla, že maloleté dieťa je vlastne naviazané na navrhovateľku, ona sa s dieťaťom stretáva, navštevuje ho, venuje sa mu, keď ho navštívi, dieťa ju pozná a má k nej vytvorený citový vzťah.

Otec maloletého dieťaťa sa na termín pojednávania nedostavil, tento mal doručenie predvolania riadne vykázané, neúčast' na pojednávaní neospravedlnil riadne a včas, preto potom súd v súlade s ustanovením § 101 ods. 2 O. s. p. vec prejednal a rozhodol v jeho neprítomnosti.

Opatrovník maloletého dieťaťa na pojednávaní žiadal, aby súd návrhu navrhovateľky vyhovel, maloleté dieťa zveril do náhradnej osobnej starostlivosti navrhovateľke aj s prihliadnutím na záujem maloletého dieťaťa na vzájomný citový vzťah dieťaťa a navrhovateľky, pričom podľa jeho názoru zmena v rodinnom prostredí by mohla mať negatívny dopad na ďalší vývoj maloletého dieťaťa.

Svedok Y. Y. na pojednávaní uviedol, že s návrhom navrhovateľky, ktorá je jeho manželkou súhlasí, pričom maloletý je jeho vnukom, uviedol, že dieťa má k nemu aj k navrhovateľke vytvorený kladný citový vzťah a jeho manželka, teda navrhovateľka je schopná zabezpečiť tú najlepšiu starostlivosť o maloletého.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom navrhovateľky, matky maloletého dieťaťa, svedka Y. Y., oboznámením sa so spisom tunajšieho súdu sp. zn. 9P/68/2014, správou z prešetrenia pomerov, výpisom z registra trestov navrhovateľky, správou o zdravotnom stave navrhovateľky, potvrdením o poberaní dávky v hmotnej núdzi, rodičov maloletého dieťaťa.

Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že rozsudkom Okresného súdu vo Veľkom Krtíši zo dňa 11. 09. 2014 č. k. 9P/68/2014-14 bolo maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti otcovi a matka bola zaviazaná prispievať na výživu maloletého dieťaťa výživným vo výške 30 % zo sumy životného minima, pričom však súd mal preukázané z výsluchu účastníkov, že otec maloleté dieťa do svojej osobnej starostlivosti od rozhodnutia súdu nikdy neprevzal a výchovu a starostlivosť o maloleté dieťa zabezpečuje v podstate od mája minulého roku navrhovateľka. Zároveň z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že navrhovateľka je dôchodkyňa, žije v spoločnej domácnosti s manželom, stará sa o maloletého G., ktorý je jej vnukom, obývajú rodinný dom, ktorý pozostáva zo štyroch obytných miestností, kultúra a hygiena prostredia je na požadovanej úrovni a maloletý ma zabezpečené všetky potreby, primerane prosperuje, jeho zdravotný stav je uspokojivý, trpí na alergiológické onemocnenie a jeho ošetrojúcim lekárom je MUDr. Milica Lajtmanová. Matka s maloletým udržiava pravidelný kontakt a na výživu maloletého táto prispieva výživným vo výške 27 Eur, v súčasnej dobe je však nezamestnaná. Maloletý navštevuje materskú školu, prešetrením pomerov úradom práce mal súd preukázané, že otec sa o maloletého nezaujíma, neudržiava s ním kontakt cca asi jeden rok a ani na výživu dieťaťa neprispieva. Z výpisu registra trestov navrhovateľky súd zistil, že navrhovateľka nemá záznam v registri trestov, je bezúhonná a z lekárskej správy jej ošetrojúceho lekára MUDr. Tibora Gašpara vyplynulo, že zdravotný stav navrhovateľky je taký, že táto je spôsobilá postarať sa o maloleté dieťa. Z potvrdenia Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny vo Zvolene mal súd preukázané, že otec maloletého J. R. poberá dávku v hmotnej núdzi preddavkovo vo výške 117,20 Eur, dávku v nezamestnanosti nepoberá, matka maloletého je nezamestnaná a poberá pomoc v hmotnej núdzi od 01. 07. 2014 vo výške 233,30 Eur, dávku v nezamestnanosti táto nepoberá. Z výsluchu navrhovateľky súd zistil, že navrhovateľka ja invalidná dôchodkyňa, poberá invalidný dôchodok, žije v spoločnej domácnosti s manželom, ktorý je zamestnaný. Súd zároveň zistil, že pokiaľ sa týka maloletého, tento navštevuje predškolské zariadenie v mieste bydliska, pokiaľ sa týka jeho zdravotného stavu dieťa je alergické, navštevuje alergiológicku v Lučenci, s matkou sa stretáva.

Podľa ustanovenia § 45 ods. 1 Zákona o rodine, ak to vyžaduje záujem maloletého dieťaťa, súd môže zveriť maloleté dieťa do náhradnej osobnej starostlivosti. Osobou, ktorej možno maloleté dieťa takto zveriť, sa môže stať len fyzická osoba s trvalým pobytom na území Slovenskej republiky, ktorá má spôsobilosť na právne úkony v plnom rozsahu, osobné predpoklady, najmä zdravotné, osobnostné a morálne, a spôsobom svojho života a života osôb, ktoré s ňou žijú v domácnosti, zaručuje, že bude náhradnú osobnú starostlivosť vykonávať v záujme maloletého dieťaťa.

Súd pri svojom rozhodovaní vychádzal z vyššie citovaného ustanovenia zákona. Po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že je nesporné, že záujem maloletého dieťaťa si vyžaduje jeho zverenie do náhradnej osobnej starostlivosti a to na tom základe, že dieťa dlhodobo žije a vyrastá v rodine navrhovateľky a navrhovateľka sa o dieťa osobne stará, dieťa je na navrhovateľku citovo naviazané, je zvyknuté v rodinnom prostredí, v ktorom v súčasnej dobe aj žije a vyrastá, pričom pokiaľ sa týka otca dieťaťa, ktorému dieťa bolo zverené do osobnej starostlivosti súd zistil, že tento od rozhodnutia súdu o zverení dieťaťa do jeho starostlivosti osobne dieťa do starostlivosti neprevzal, starostlivosť o maloletého osobne nezabezpečoval a zároveň súd zistil, že otec sa ani žiadnym iným spôsobom o maloleté dieťa nezaujímal a ani naň neprispieval žiadnou čiastkou výživného. V uvedenom období zabezpečovala starostlivosť o maloletého navrhovateľka. Pokiaľ sa týka matky, súd mal preukázané, že matka aj keď má vytvorený pozitívny citový vzťah k dieťaťu, v súčasnej dobe aj podľa vlastného vyjadrenia a vyjadrenia navrhovateľky ako aj zistenia Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny vo Veľkom Krtíši, táto nie je schopná osobne zabezpečiť starostlivosť o maloletého, keďže nemá vytvorené vhodné podmienky a zároveň maloleté dieťa nie je zvyknuté na osobu jej manžela, na rodinné prostredie, resp. prostredie v ktorom matka v súčasnej dobe žije. Súd poukazuje na tú skutočnosť, že základným predpokladom zverenia dieťaťa do náhradnej osobnej starostlivosti je, že takéto opatrenie je v záujme maloletého dieťaťa. Pokiaľ sa týka otca maloletého dieťaťa, jednou z príčin zverenia dieťaťa do starostlivosti navrhovateľky bol aj zistený nezáujem zo strany otca maloletého dieťaťa o maloleté dieťa, súd mal preukázané, že otec dlhodobo záujem o maloleté dieťa neprejavuje. Pokiaľ sa týka matky, súd zistil, že táto nemá vytvorené podmienky a dieťa ani nie je schopné sa adaptovať na pomery, v ktorých matka v súčasnej dobe žije. Súd mal preukázané, že navrhovateľka spĺňa všetky zákonom stanovené podmienky pre to, aby mohla ona zabezpečovať osobnú starostlivosť o maloletého, je príbuznou maloletého, maloletý je jej vnukom, jej zdravotný stav je dobrý, je bezúhonná, k dieťaťu má vytvorený citový vzťah aj jej manžel, teda starý otec maloletého, so zverením maloletého súhlasí, preto potom súd maloletého zveril do náhradnej osobnej starostlivosti navrhovateľke a súd zároveň vymedzil navrhovateľke jej rozsah práv a povinností k maloletému dieťaťu.

Podľa ustanovenia § 45 ods. 8 Zákona o rodine, súd pri rozhodovaní o zverení maloletého dieťaťa do náhradnej osobnej starostlivosti určí rodičom alebo iným fyzickým osobám povinným poskytovať maloletému dieťaťu výživné rozsah ich vyživovacej povinnosti a súčasne im uloží povinnosť, aby výživné poukazovali osobe, ktorej bolo maloleté dieťa zverené do náhradnej osobnej starostlivosti.

Podľa ustanovenia § 62 ods. 3 Zákona o rodine, každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené neploleté dieťa, alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona.

Súd pri svojom rozhodovaní vychádzal z vyššie citovaného ustanovenia zákona. Keďže osoba, ktorej maloleté dieťa bolo zverené do náhradnej osobnej starostlivosti nemá voči dieťaťu vyživovaciu povinnosť, pričom však v rámci osobnej starostlivosti musí zabezpečiť uspokojovanie potrieb dieťaťa, ktoré tak musí urobiť jednak z výživného od rodičov, ktoré majú voči dieťaťu vyživovaciu povinnosť. Súd je povinný v konaní o zverení dieťaťa do náhradnej osobnej starostlivosti rozhodovať aj o výživnom pre dieťa vzhľadom na to, že v prvom rade sú rodičia povinní vyživovať svoje deti a preto potom súd aj v zmysle citovaného ustanovenia zákona rozhodoval a rodičom maloletého dieťaťa uložil povinnosť prispievať na výživu maloletého výživným s prihliadnutím na ich schopnosti a možnosti a keďže mal preukázané, že rodičia maloletého dieťaťa sú nezamestnaní, poberajú len dávky a príspevky v hmotnej núdzi, súd preto potom rozhodol o výživnom v zmysle ustanovenia § 62 ods. 3 Zákona o rodine, podľa ktorého sa jedná o minimálnu výšku výživného, ktorú je povinný plniť každý rodič nezaopatrenému dieťaťu bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery. Ako už bolo uvedené, je tu povinnosť každého z rodičov plniť vyživovaciu povinnosť na nezaopatrené neploleté dieťa vždy

aspoň v minimálnom rozsahu zodpovedajúcom 30 % zo sumy životného minima a to aj vtedy, ak schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného rodiča by inak neodôvodňovali (neumožňovali) určenie výživného ani v tejto minimálnej výške. Uvedené vyplýva z toho, že povinný rodič musí zabezpečiť výživu nezaopatreného dieťaťa aspoň v minimálnom rozsahu hoci aj na úkor svojho minima. Preto potom súd obidvom rodičom uložil povinnosť prispievať výživným vo výške vyššie uvedenej, ktorá v súčasnej dobe predstavuje 27, 13 Eur.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd do Banskej Bystrice a to v písomne v štyroch o vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. I, konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a), rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak nebude povinnosť stanovená týmto rozsudkom dobrovoľne splnená, možno navrhnúť exekúciu.